

γιοι ή ἐκ τοῦ ἀμαρτ. μεταβατικοῦ τύπ. ἀγιεωργιάτης διὰ τῆς ἔκπτώσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἡμιφ. ε. Πβ. ἀγιεωργιάτης.

1) Ἀμνὸς ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένος νὰ σφαγῇ τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Τούτου ἔξετάζουν ἐπιμελῶς τὸ ὄστον τῆς δεξιᾶς ὡμοπλάτης καὶ διὰ τῆς διαφανείας ἡ μὴ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κηλίδων καὶ τοῦ χρώματος αὐτῶν προλέγουν τὸ μέλλον Πελοπν. Συνών. ἀγιεωργιάτης 1. **2)** Ο μὴν Ἀπρίλιος (διότι ὁ κατ' αὐτὸν ἔορταζόμενος ἐπισημότατος ἄγιος είναι ὁ ἄγιος Γεώργιος) Μακεδ. (Δαρνακ.) Συνών. ἄγιοι-Γεώργιοις 1 β, ἀγιεωργιάτης 3.

ἄγιοι-Γεώργιοις δ, Καππ.(Σινασσ.) ἄγιοι-Γεώργιοις σύνηθ. ἄγιοι-Γεώργιοις πολλαχ. ἄγιοι-Γεώργιοις Κύπρ. ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Καππ. (Άνακ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Κύπρ. ἄγιοι-Γεώργιοις Σάμ. κ.ά. ἄγιοι-Γεώργιοις Θράκη. (Σουφλ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πελοπν. (Βασαρ. Μεσσ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θράκη. (Άδριανούπ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Καππ. (Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Οφ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Οφ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Γεώργιος.

1) Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς ἔορταζόμενος τὴν 23ην Ἀπριλίου κοιν. καὶ Καππ. (Άνακ. Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): "Ἐντα παλληκάρι ἴσχαμ" ἐκεῖ ἀπάρω, δμορφο σὰν τὸν ἄγιον Γεώργιον (ώς δηλ. εἰκονίζεται οὗτος εὐσταλής καὶ ὥρανος ἔφηβος) Βασαρ. "Ἐπήγαμε σὸν ἄγιον Γεώργιον" (εἰς τὴν ἔορτὴν ἡ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Γεωργίου) "Οφ. Αἴτιοις νὰ βοηθᾶσε! (εὐχὴ)" "Οφ. Νὰ μὴ μ' εῦρῃ τὸν ἄγιον Γεώργιον! (ἀρά) Βασαρ. Τὸν ἄγιον Γεώργιον τὸ λοιλονδάκι (τὸ φυτὸν χαμαίμηλον τὸ κοινὸν *(matricaria chamomilla)* τῆς τάξεως τῶν συνθέτων *(compositae)* ἀνθοῦν κατ' Ἀπρίλιον καὶ συλλεγόμενον ως φαρμακευτικὸν βότανον περὶ τὴν ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Συνών. χαμόμηλο) Αἴγιν. "Ἄραι μ', πρόσφτα! (ἄγιε Γεώργιε μου, πρόσφτασε! Ἐπίκλησις ἐν ὕδρᾳ κινδύνου) Τραπ. Χαλδ. "Αἴτιοις τοῦ θέρους (χαρακτηρίζεται οὕτως ὁ ἄγιος δχι μόνον διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ θερισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς κατωτ. ἐν 2 φρ.) Κύπρ. Δὲν εἶναι κάθε μέρα τὸν ἄγιον Γεώργιον (δὲν παρουσιάζεται διὸς ἡ αὐτὴ εὐνοϊκὴ περίστασις. Ἐκ τοῦ ἐθίμου τῶν βοσκῶν νὰ δίδουν δωρεάν γάλα μόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Ἡ φρ. εἶναι καὶ ἐπίπληξις γενικῶς τοῦ ἀξιοῦντος ἐπανάληψιν τῶν ἄπαξ τελεσθέντων. Πβ. ἄγιοι-Βασίλειοις 1, ἄγιοι-Γεώργιοις 1) Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν.) (Συνών. φρ. δὲν εἶναι κάθε μέρα Λαμπρὸν) || Παροιμ. "Ἄραι Γεώργιος, βούηθα μου! — Σειε κ' ἐσὺ τὰ πόδια σου (ὅτι σὺν τῷ ἐπικλήσει τοῦ θείου πρέπει νὰ ἐνεργῶμεν καὶ ἡμεῖς. Πβ. ἀρχ. «σὺν Ἀθηναῖς καὶ χεῖρα κίνει») Κρήτ.

"Ἀπὸ τὸν ἄγιον Γεώργιον καὶ πέρα | δῶστον φουστανῶν σου ἀέρα (ὅτι ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ ἔξῆς δυνάμεθα νὰ ἐνδυμεθα μὲν ἐνδύματα ἐλαφρότερα) Μεσσ. ἄγιοι-Γεώργιοις δσον καὶ ἄν χάρουνται, καμπόσους ἄγιους χρειάζει (δσον καὶ ἄν χαθῇ ὁ ἄγιος Γεώργιος, ἀξίζει δσον πολλοὶ ἄγιοι, ἡτοι ἡ παρακμὴ τοῦ μεγάλου εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀκμῆς πολλῶν μικρῶν) Κερασ. Κατ' ἐποίκα τὸν ἄγιον Γεώργιον καὶ ἔλθεν ἐμπρός μ' (κατὶ ἔκαμα τὴν ἡμέραν τῆς ἔορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ ἔλθεν ἐμπρός μου, ἡτοι καποιαν ἔργασίαν ἔκαμα καὶ

τιμωροῦμαι διὰ τὸ ἀμάρτημά μου. Ἡ παροιμ. λέγεται σκωπτικῶς ἐπὶ προσώπου, τοῦ ὄποιου ἡ παρουσία είναι εἰς ἡμᾶς εἰς ἄκρον δυσάρεστος) Χαλδ. Ἡ λ. ὡς τοπων. κοιν.

β) Ο μὴν Ἀπρίλιος (χληθεὶς οὔτω, διότι ὁ κατ' αὐτὸν ἔορταζόμενος ἐπισημότατος ἄγιος είναι ὁ ἄγιος Γεώργιος) Θράκη. (Άδριανούπ.) Προπ. (Τρίγλ.) Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγιεωργιάτης 2. **γ)** Πληθ. ἄγιοι-Γεώργιοις, παιδιά, καθ' ἧν ἐπὶ ἀβακίου ἡ χάρτου γράφονται μηδενικὰ κατὰ παραλλήλους τρεῖς τριάδας ἡ τέσσαρας τετράδας καὶ οὕτω καθεξῆς καὶ κατόπιν οἱ παῖκται ἀρχίζουν νὰ ἐνώνουν ταῦτα ἀγοντες γραμμὰς ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο οἰονδήποτε οἰασδήποτε σειρᾶς προσπαθοῦντες ὅπως μέχρι τέλους αἱ ἀγόμεναι γραμμαὶ μὴ ἐγγίσουν τὰ ἄλλα μηδενικὰ καὶ μὴ τάμουν ἄλλην γραμμήν. Ἡ τημένος θεωρεῖται ὁ παίκτης, ὅστις ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἐνωτικῶν γραμμῶν ἀποκλείεται ὑπὸ ἄλλης γραμμῆς (ἐπειδὴ τὰ μηδενικὰ καλοῦνται κάστρα, ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ τὸ περιφημότατον μεταξὺ τῶν πολλῶν φρουρίων είναι τὸ κάστρο Αἴτιοι-Γεώργιοις, ἐντεῦθεν ὀνομάσθησαν καὶ ἄγιοι-Γεώργιοις, οὕτω δὲ καὶ ὅλη ἡ παιδιά. Πβ. Σλάμπρον ἐν N. Ελληνομν. 4 (1907) 115) Κεφαλλ. Συνών. κάστρα, καστροπαρασιά, μηδενικά, μπάγκοι, τζίφος.

2) Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ ἐν Λύδῳ ἔορταζόμενος τὴν 3ην Νοεμβρίου Καππ. (Άνακ. Σινασσ.) Κύπρ. Πόντ. (Κερασ.) Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): "Ο ἄγιοι-Γεώργιοις τοῦ σπόρου (ώνομάσθη οὕτως ὁ ἄγιος, διότι συνήθως κατὰ Νοέμβριον σπείρουν) Κύπρ. **β)** Ο μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν τελουμένην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῳ) Καππ. (Άνακ. Σινασσ. κ.ά.) Συνών. ἀγιεωργιάτης 4. **3)** Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ νεομάρτυς Ηπ. (Ιωάνν.)

ἄγιοι-Γεώργιοις δ, Πόντ. (Κερασ.) κ.ά. ἀγιεωργιάτες Πόντ. (Κερασ.) ἀγιεωργιάτας Πόντ. (Κερασ.) ἀγιεωργιάτης Αθῆν. Πελοπν. (Άργ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Μαζαίκ. κ.ά.) Πόντ. (Σινώπ.) κ.ά. ἀγιεωργιάτης Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν. Καλάβρυτ. Λακεδ. κ.ά.) ἀεργίτες Πόντ. (Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀεργίτας Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀγιουγενοργίτες Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγιοι-Γεώργιοις. Ο τύπ. ἀγιεωργιάτης ἡ ἐκ τοῦ ἀγιεωργιάτης ἀποβληθείσης κατ' ἀνομ. τῆς συλλαβῆς γι. ἡ ἐκ τοῦ ἀγιεωργιάτης ἀποβληθέντος τοῦ ἀσθενοῦς ἡμιφ. ε. Πβ. ἀγιεωργιάτης.

1) Ἀμνὸς ὡρισμένος ἐκ τῶν προτέρων νὰ σφαγῇ τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τοῦ ὄποιου ἔξετάζεται ἐπιμελῶς τὸ ἀπογεγυμνωμένον ὄστον τῆς δεξιᾶς ὡμοπλάτης ως προσημαῖνον διὰ τοῦ χρώματος καὶ τῆς διαφανείας ἡ μὴ τῶν κηλίδων καὶ γραμμῶν τὸ μέλλον Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν. Καλάβρυτ. Λακεδ. Μαζαίκ. κ.ά.) : Ἄσμ.

Νὰ παιῶνυντε τριγατάφυλλα, τοῦ Μάι τὰ λουλούδια, νὰ τρών καρύδια, μύγδαλα, μεζέ ἀπὸ ἀγιεωργιάτη

Λακεδ. Συνών. ἀγιεωργιάτης 1. **2)** Ἄσμα τι δημῶδες ἀδόμενον κατὰ τὴν ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου Πελοπν. (Δημητσάν.) **3)** Ο μὴν Ἀπρίλιος (διὰ τὴν μεγάλην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τὴν τελουμένην κατὰ τὴν 23ην ἡμέραν αὐτοῦ) Αθῆν. Μακεδ. (Πάγγ.) Πελοπν. (Άργ. Βασαρ. κ.ά.): Τὸ χειμαδεῖο ἀρχινάει ἀπὸ τὸν Αιδημητρίη ως τὸν Αιγιεωργίτη Βασαρ. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγιεωργιάτης 2. **4)** Ο μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 3ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῳ) Πόντ. (Κερασ. Οφ. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): 'Σ σὴν ἔμπατ τὸν Αιγιεωργίτα (ἀρχο-

μένου τοῦ Νοεμβρίου) Τραπ. Χαλδ. Ἐσὴν ἔβγαν τ' Ἀεργίτα (λήγοντος τοῦ Νοεμβρίου) αὐτόθ. Ἀεργίτα μέσαγμαν (τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου) αὐτόθ. Συνών. ἄγιος Γεώργιος 2 β.

*άγιγεωργιτήσι ἐπίθ. οὐδ. ἀεργίτεσ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιγεωργίτης.

Τὸ κατὰ μῆνα Νοέμβριον γεννώμενον ὡς ὁριμάζον: Ἀεργίτεσ' ἀπίδ.

άγιγεωργίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγιγεωργίτικος Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἀγιγεωργίτικος Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων.) ἀγιγεωργίτικο τό, Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιγεωργίτης. Περὶ τῆς φωνητικῆς γενέσεως τοῦ τύπ. ἀγιγεωργίτικος πβ. ἀγιγεωργίτης καὶ ἀγιγεωργίτης.

1) Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον ἔνθ' ἀν.: Ἀεργίτικο ἀρνί (ἀμνὸς προωρισμένος νά σφαγῇ τὴν ἔορτὴν τοῦ ἄγιον Γεώργιον 23ην Ἀπριλίου. Συνών. ἀγιγεωργίτης 1, ἀγιγεωργίτης 1) Καλάβρυτ. 2) Τὸ οὐδ. ἀγιγεωργίτικο οὐσ., τὸ φυτὸν χαμαίμηλον τὸ κοινόν, δι' ὅ πβ. ἄγιος Γεώργιος 1 καὶ ἀγιολούλον δο.

ἄγιος Γιάννης ὁ, Καππ. (Σινασσ.) κ. ἀ. ἀι-Γιάννης σύνηθ. καὶ Καππ. (Άνακ.) ἄγιος Γιάννης ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,230 ἀις-Γιάννης πολλαχ. ἀ-Γιάννης πολλαχ. καὶ Καππ. (Σινασσ.) ἄγιον-Γιάννης Λέσβ. κ. ἀ. ἄγιος-Γιάννης Λέσβ. κ. ἀ. ἀις-Γιάννης Θράκη. (Σουφλ. κ. ἀ.) ἀι-Γιάννης Θράκη. (Σουφλ. κ. ἀ.) Λέσβ. Μακεδ. (Κοζ. κ. ἀ.) Σάμ. Στερελλ. (Αίτωλ. Ακαρναν. κ. ἀ.) ἀ-Γιάννης Ήπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Θράκη. (Άδριανούπ. κ. ἀ.) Προπ. (Κύζ.) ἀ-Γιάννης Πόντ. (Τραπ.) Αέιννες Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Γιάννης.

1) Οἱ ἀγιος Ιωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστής, τοῦ ὅποιου ὡς μὲν γέννησις ἔορτάζεται τὴν 24ην Ιουνίου, ὡς ἀποκεφάλισις τὴν 29ην Αὐγούστου, ὡς δὲ μνήμη ὡς προδόμος καὶ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν 7ην Ιανουαρίου κοιν. καὶ Καππ. (Άνακ. Σινασσ. κ. ἀ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): "Αι-Γιάννης ὁ λαμπαδάρις (οὗτος δονιμάζεται ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ ἔορταζόμενος τὴν 24ην Ιουνίου, διότι τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς ἀνάπτουν λαμπάδας, ἥτοι πυράς, τὰς ὅποιας ὑπερπτηδοῦν ὡς μέσον πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ ἐπιδημῶν) Παξ. "Αις-Γιάννης ὁ λαμπροφόρος (συνών. τῷ προηγούμενῷ) Κύπρ. || Φρ. Μάτὸν ἀι-Γιάννη ποῦ σύμπασα 'σ τὸ σπίτι σου! (δρόκος ἀναδόχου πρὸς τοὺς γονεῖς ἡ οἰκείους τοῦ ἀναδεκτοῦ, διότι ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ Βαπτιστής είναι ἔφορος τῶν βαπτίσεων καὶ τῆς ἐκ τούτων πνευματικῆς συγγενείας) Κεφαλλ. Εἴναι γὰρ τὸν ἀι-Γιάννη (είναι τρελλός, δηλ. ἀνθρωπος, ὅστις πρὸς θεραπείαν τῆς παραφροσύνης του ἔχει ἀνάγκην νὰ μεταβῇ εἰς ἐκκλησίαν τοῦ ἄγιον Ιωάννου) Ήπ. Τί, κάθι μέρα τ' ἀι-Γιάννηοῦ λέεις πᾶς θά 'νι; (ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν είναι πάντοτε εύνοϊκαι. Πρ. ἄγιος Βασίλειος 1, ἄγιος Γεώργιος 1) Ακαρναν. || Παροιμ. "Αι μου Γιάννη, βόηθα με! — Σεῖσε κ' ἐօν τὸν πόδα σου (ὁ Θεός εἰσακούει τὰς δεήσεις οὐχὶ τοῦ ἀπράγμονος καὶ ὀκνηροῦ, ἀλλὰ τοῦ ἔχοντος πεποιθησιν εἰς τὰς ιδίας ἐνεργείας καὶ δρῶντος. Πρ. ἄγιος Γεώργιος 1) Θήρ.

Παναγία καὶ ἄγιος Γιάννης, | βάλε ψάρια 'σ τὸ τηγάνι
(ἐπιτρέπεται ἡ κατάλυσις ἰχθύων τὴν Τετάρτην καὶ Παρα-

σκευήν, ἀν συμπέσῃ ἔορτὴ τῆς Παναγίας ὡς τοῦ ἄγιου Ιωάννου) ΝΠολίτ. ἔνθ' ἀν. Ἡ λ. ὡς τοπων. κοιν. 8)

"Ο μὴν Ιούνιος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 24ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἔορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ ἄγιου Ιωάννου) Καππ. (Άνακ. Σινασσ.) Πελοπν. κ. ἀ. Συνών. ἀγιγεωργίτης. γ) Κατασκεύασμά τι, δπερ γίνεται ὡς ἔξῆς. Τὴν ἔορτὴν τῆς 23ης Ιουνίου, παραμονὴν τοῦ ἄγιου Ιωάννου, αἱ γυναικες λαμπάνουν τόσα μῆλα, ὅσα εἰναι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ ἔνα ἐπὶ πλέον μεγαλύτερον διὰ τὸν ἄγιον Ιωάννην. Εἰς τὸ μεγαλύτερον μῆλον ἐμπηγνύουν κυκλικῶς μὲ διεύθυνσιν πρὸς τὸ κέντρον Ισάριθμα πρὸς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ξυλάρια, εἰς τὰ ἄκρα τῶν δοπίων διαπεροῦν τὰ μῆλα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Κατόπιν δι' ἐρυθροῦ νήματος περιθέσοντος κυκλικῶς συνδέουν πρὸς ἄλληλα τὰ ξυλάρια ἐκ τριῶν σημείων ἀποτελουμένων οὕτω τριῶν ὅμοιέντων πολυγωνικῶν σχημάτων, ἐπὶ τῶν δοπίων διάφορα ἄνθη καὶ πρὸ πάντων τὸ διμώνυμον πρὸς τὸν ἄγιον ἄνθος. Οὕτω στολισμένον τὸν ἀι-Γιάννην φέρουν εἰς οἰκίαν, ἥτις ὡς οὐδὲν ὡς ὀλιγώτερα πάσης ἄλλης οἰκογενείας μέλη ἀπώλεσε, καὶ βάλλουσαι ἐντὸς λέβητος πλήρους ὑδατος ἐκθέτουν ὅμοι μετὰ τῶν ἄλλων ἀι-Γιάννηδων τὴν νύκτα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀστέρων. Τὴν δὲ ἐπομένην ἔορτὴν τοῦ ἄγιου Ιωάννου διλαΐται ἀι-Γιάννηδων συναθροίζονται δρυθρούς βαθέος εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην καὶ ἔξαγουν τοὺς ἀι-Γιάννηδες, τοὺς ὄποιους τοποθετοῦν περὶ τὸν λέβητα, ἀφοῦ δὲ χορεύσουν καὶ ψάλουν ἄσματα ἐπίκαιαρια, λαμπάνει ἐκάστη τὸν ἀι-Γιάννη της, βυθίζει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ μυρωμένον καὶ ἡγιασμένον νομιζόμενον ὑδωρ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν της, ἔνθα διαλύουσα τὸν ἀι-Γιάννη δίδει εἰς ἔκαστον τὸ μῆλόν του, τὸ δὲ μεσαῖον μῆλον τοῦ ἄγιου Ιωάννου, τοποθετεῖ εἰς τὸ είκονοστάσιον Μακεδ. (Κοζ.) 2) Οἱ ἀγιος Ιωάννης ὁ νεομάρτυς, ὁ λεγόμενος ἀι-Γιάννης Γιαννιώτης Ήπ.

Άγιος Γιάννης ὁ, ἀμάρτ. Άγιος Γιάννης Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγιος Γιάννης.

Ο μὴν Ιούνιος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 24ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἔορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ ἄγιου Ιωάννου). Συνών. ἄγιος Γιάννης 1 β.

Άγιος Γιάννης ἐπίθ. Θράκη. Χίος ἀγιαννίτικος Ίων. (Κρήνη) Χίος ἀγιαννίτικος Χίος ἀγιαννίτης Σάμ. ἀγιογιαννίτικος Χίος κ. ἀ. ἀγιογιαννίτης Θράκη. (Καλλίπ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. Άγιος Γιάννης.

1) Οἱ ὁριμάζοντες περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ιουνίου (τὴν 24ην τοῦ ὅποιου τελεῖται ἡ ἔορτὴ τοῦ ἄγιου Ιωάννου) ἔνθ' ἀν.: Άγιος Γιάννης ἀμυγδαλά Χίος Άγιος Γιάννης συκέα Κρήνη. Άγιος Γιάννης ἀμύγδαλα Χίος Άγιος Γιάννης καὶ σῦκα Καλλίπ. Άγιος Γιάννης σῦκα Θράκη. Συνών. ἄγιος Γιάννης. 2) Μεταφ. λεπτοφυής, ίσχνός, εὐπαθής (ώς τὰ λεπτόφλοια ἀγιογιαννίτικα ἀμύγδαλα. Ίδ. ἀνωτ. 1) Χίος.

Άγιος Γιάννης ὁ, ἀμάρτ. Άγιος Γιάννης Νάξ. (Απύρωνθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. Άγιος Γιάννης.

Ο μεταβαίνων εἰς πανήγυριν τοῦ ἄγιου Ιωάννου.

